

Sygn. akt XI W 8631/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Bazyluk

Protokolant: Beata Jaworska

przy udziale oskarżyciela K. K.

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2016 roku w Warszawie

sprawy **R. E. L.**

córki R. i H.

urodzonej dnia (...) w W.

obwinionej o to, że:

w dniu 5 sierpnia 2014 r. w siedzibie Straży Miejskiej na ul. (...) w W., będąc właścicielem pojazdu marki O. o numerze rejestracyjnym (...), wbrew obowiązkowi, nie wskazała na żądanie uprawnionego organu, komu powierzyła w/w pojazd do kierowania w dniu 21.04.2014 r. o godzinie 14:43 na ul. (...). (...) (...) w W.,

to jest za wykroczenie z art. 96 § 3 Kodeksu Wykroczeń;

orzeka

I obwinioną R. E. L. niewinnia od dokonania zarzucanego jej czynu;

II na podstawie art. 118 § 2 kpw ustala, iż koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt XI W 8631/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności faktycznych ujawnionych w toku rozprawy, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21.04.2014 R., o godz. 14:43 przy ul. (...). (...) (...) w W. za pomocą urządzenia samoczynnie rejestrującego pomiar prędkości, zostało wykonane zdjęcie pojazdowi marki O. o numerze rejestracyjnym (...), którego kierowca nie zastosował się do ograniczenia prędkości określonego ustawą i przekroczył dozwoloną prędkość o 34 km/h. W związku z popełnieniem wyżej wymienionego czynu, Straż Miejska (...) W. podjęła czynności wyjaśniające, aby ustalić tożsamość sprawcy. W dniu 24.04.2014 r. na podstawie zasobów bazy Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców ustalono, iż właścicielem pojazdu jest R. L..

Właściciele przedmiotowego pojazdu zostało wysłane za pośrednictwem poczty wezwanie wraz z formularzami oświadczeń do wyrażenia zgody na ukaranie mandatem karnym za popełnienie wykroczenia z art. 92a kw, do wskazania kierowcy, który prowadził pojazd w dniu popełnienia czynu oraz formularz oświadczenia do wyrażenia zgody na przyjęcie mandatu karnego w przypadku niewskazania osoby kierującej pojazdem. Poczta ta, wysłana na

adres ul. (...), (...)-(...) W. nie została podjęta. Z uwagi na powyższe do obwinionej ponownie wysłano tożsamo wezwanie, które zostało odebrane przez nią osobiście w dniu 29.07.2014 r.

W dniu 06.08.2014 r. R. L. stawiała się w siedzibie Straży Miejskiej, gdzie złożyła pisemne oświadczenie, jednocześnie wnosząc o umorzenie postępowania. Ponadto w dniu 27 kwietnia 2015 roku do siedziby Straży Miejskiej wpłynęły obszernie wyjaśnienia obwinionej w sprawie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: notatkę urzędową (k. 1-3), wezwania (k. 4, 6), zwrotne potwierdzenie odbioru (k. 5, 7), oświadczenie (k. 8), pismo (k. 15-16).

Obwiniona na rozprawie w dniu 17 marca 2016 roku wyjaśniła, że w dniu 6 sierpnia 2014 roku osobiście stawiała się w siedzibie Straży Miejskiej, gdzie złożyła w sprawie pisemne oświadczenie. Obwiniona oświadczyła, że nie jest w stanie wskazać, komu powierzyła pojazd do kierowania w dniu 21 kwietnia 2014 r. Wskazała, iż w siedzibie Straży Miejskiej nie okazano jej zdjęcia z fotoradaru i pozwolono na złożenie pisemnego oświadczenia. W pisemnych wyjaśnieniach datowanych na dzień 22.04.2015 r. obwiniona potwierdziła, że mimo problemów zdrowotnych stawiała się w siedzibie Straży Miejskiej, wykazując dobrą wolę i chęć zadośćuczynienia obowiązkom polegającym na wskazaniu osoby kierującej pojazdem. Wskazała, że nie otrzymała wówczas żadnych wskazówek ani pouczeń.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie znalazł powodu, aby odmówić wiarygodności wyjaśnieniom obwinionej. Obwiniona w sposób logiczny i spójny przedstawiła zaistniały w sprawie stan faktyczny. Relacja obwinionej jest zbieżna z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Nie ulega bowiem wątpliwości, że obwiniona w dniu 6 sierpnia 2015 roku stawiała się w siedzibie Straży Miejskiej i pozostawiła tam pismo określonej treści. Ponadto wskazać należy, że oskarżyciel publiczny na rozprawie w dniu 17 marca 2016 roku potwierdził, że Straż Miejska dysponowała wyraźnym zdjęciem pojazdu i gdyby obwiniona o nie poprosiła, zapewne rozpoznałaby osobę kierującą pojazdem.

Sąd dokonując ustaleń stanu faktycznego w sprawie poza wyjaśnieniami obwinionej oparł się również na ujawnionym bez odczytywania na podstawie art. 76 § 1 kpw materiale dowodowym w postaci: notatek urzędowych (k. 1-3, 18, 19, 20), wezwań (k. 4, 6), zpo (k. 5, 7), oświadczenia (k. 8), pisma (k. 15-16). Sąd uznał powyższe dokumenty za w pełni wiarygodne. Strony nie kwestionowały ich prawdziwości ani autentyczności. Sąd z urzędu nie dostrzegł powodów, dla których należałoby im odmówić wiarygodności i mocy dowodowej.

Wykroczenie stypizowane w art. 96 § 3 Kodeksu wykroczeń popełnia ten, kto nie wskaże na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Popelnienie wykroczenia opisanego w tym przepisie zagrożone jest karą przewidzianą w art. 96 § 1 kw, to jest karą grzywny.

Analizując stan prawny należy zauważyć, iż konkretnie użyte w treści przepisu art. 96 §3 kw określenie czynności jako "wskazanie" wymaga od zobowiązanych podmiotów aprobującego, pozytywnego zachowania. W związku z powyższym znamię wykroczenia określonego w art. 96 § 3 kw zostanie wypełnione wyłącznie wtedy, gdy dojdzie do bezczynności bądź zaniechania podmiotu zobowiązanego. Chodzi tutaj przede wszystkim o takie sytuacje, w których osoba zobowiązana odebrała kierowane do niej pismo uprawnionego organu i nie udzieliła na nie właściwej odpowiedzi (odmowa udzielenia informacji) lub w ogóle nie odpowiedziała na wezwanie. Nadto, aby przypisać obwinionej popelnienie wykroczenia z art. 96 § 3 kw konieczne jest spełnienie łącznie przesłanek wskazujących, iż obwiniona była właścicielem lub posiadaczem pojazdu; obwiniona powierzyła innej osobie swój pojazd do kierowania lub używania; uprawniony organ wezwał obwinioną do wskazania komu powierzył on pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie; obwiniona po otrzymaniu wezwania nie wskazała komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie.

W świetle całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy nie ulega wątpliwości, iż w dniu 21.04.2014 r. o godz. 14:43 w W. przy Al. (...), kierujący pojazdem marki O. o numerze rejestracyjnym (...) przekroczył dozwoloną prędkość o 34 km/h. Nie ma również wątpliwości, co do tego, że właścicielem przedmiotowego

pojazdu jest obwiniona R. L.. Na podstawie art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym, obwiniona, będąc właścicielem pojazdu była obowiązana do wskazania, komu powierzyła pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie na żądanie uprawnionego organu tj. Straży Miejskiej. Przy czym należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 78 ust. 4 Prawa o ruchu drogowym, właściciel pojazdu może uchylić się od obowiązku wskazania na żądanie uprawnionego organu komu pojazd został powierzony do używania lub kierowania w oznaczonym czasie jedynie w sytuacji, gdy pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec. W niniejszej sprawie nie zachodzą wyżej wymienione przesłanki uwalniające obwinioną od odpowiedzialności.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż obwiniona osobiście odebrała wezwanie i stawiła się osobiście w Straży Miejskiej, gdzie w dniu 6 sierpnia 2014 roku złożyła pisemne oświadczenie, w którym w sposób jednoznaczny określiła, że z uwagi na zbyt długi upływ czasu, nie jest w stanie wskazać komu powierzyła pojazd do kierowania lub używania. W ocenie Sądu takie zachowanie obwinionej wskazuje na to, że nie miała ona zamiaru popełnienia wykroczenia. Z materiału wynika również, że pomimo posiadania możliwości, Straż Miejska nie okazała obwinionej zdjęcia z fotoradaru, dokumentującego pierwotne wykroczenie drogowe. Oskarżyciel publiczny na rozprawie w dniu 17 marca 2016 roku oświadczył, że przedmiotowe zdjęcie było wyraźne, w związku z czym obwiniona z pewnością rozpoznałaby, kto kierował jej pojazdem. W ocenie Sądu obwiniona nie ma obowiązku znać trybu procedowania Straży Miejskiej, w związku z tym to organ bez wyraźnego żądania powinien okazać obwinionej zebraną w sprawie dokumentację fotograficzną. Zdaniem Sądu wypełnienie tego obowiązku przez organ, pozwoliłoby na uniknięcie wszczęcia i prowadzenia postępowania o wykroczenie z art. 96 § 3kw przeciwko obwinionej. Obwinionej nie okazano zdjęcia z fotoradaru uniemożliwiając jej wskazanie osoby, której powierzyła pojazd. Obwiniona nie odmówiła wskazania tej osoby, zaś zdjęcie, z uwagi na jego czytelność pozwoliłoby na wywiązanie się z ustawowego obowiązku określonego w art. 78 ust. 4 Prawa o ruchu drogowym. Gdyby obwiniona po okazaniu jej czytelnego zdjęcia odmówiłaby wskazania, komu powierzyła pojazd do używania lub kierowania, wtedy możliwe byłoby rozważanie jej odpowiedzialności za wykroczenie z art. 96§3 kw. Zatem w tej sytuacji, gdy obwiniona stawiła się do siedziby Straży Miejskiej z oświadczeniem, iż nie może wskazać, komu powierzyła pojazd, w sytuacji dysponowania czytelnym zdjęciem, Straż Miejska powinna umożliwić obwinionej ustosunkowanie się do okazanego zdjęcia. Tym samym skierowanie wniosku o ukaranie należy uznać za przedwczesne, gdyż obwiniona zarzucanego jej czynu nie popełniła.

Wobec powyższego Sąd R. T. L. uniewinnił od dokonania zarzucanego jej czynu.

W sprawie, w której wniosek o ukaranie złożył oskarżyciel publiczny i w której uniewinniono obwinionego Sąd ustala, iż koszty postępowania ponosi Skarb Państwa, o czym orzeczono na podstawie art. 118 § 2 kpw.